

Prima instanță: Judecătoria sec. Râșcani
Judecător: A. Miron
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecător: A. Minciuna, V. Pruteanu, A. Nogai

Dosarul nr. 2ra-2905/14

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Țurcan Vsevolod,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Vsevolod către Ministerul Finanțelor RM, Ministerul Justiției RM, Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la repararea prejudiciului moral și material cauzat în rezultatul aplicării amenzii ilegale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 02 noiembrie 2011, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 25 martie 2011, Țurcan Vsevolod s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor, Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii privind repararea prejudiciului moral și material cauzat în rezultatul aplicării amenzii ilegale.

În susținerea cerințelor sale a indicat că, IMGFL-1 mun. Chișinău s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Țurcan Vsevolod privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 2 729,84 lei. La 08.07.2008 reclamantul a înaintat cerere de recuzare judecătorului care examina cauza, care prin încheierea judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 08.07.2008 a fost respinsă și i-a fost aplicată amendă în mărime de 25 unități convenționale pentru formularea cu rea-credință a cererii de recuzare. Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15.09.2008 a fost admisă cererea de chemare depusă de IMGFL-1 mun. Chișinău (dosarul nr.2-2408/08).

Mai indică reclamantul că la 08.10.2008 a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Botanica din 15.09.2008 și încheierea Judecătoriei Botanica din 08.07.2008.

La 13.11.2008 Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul, casate hotărârea Judecătoriei Botanica din 15.09.2008 și încheierea Judecătoriei

Botanica din 08.07.2008, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

La data de 21.04.2010, prin încheierea executorului judecătoresc al Oficiului de Executare Botanica, reclamantul a aflat că i-a fost aplicat sechestru asupra tuturor bunurilor în baza încheierii Judecătoriei Botanica din 08.07.2008.

Reclamantul indică că, s-a adresat cu cerere la arhiva Judecătoriei Botanica mun. Chișinău pentru a primi decizia Curții de Apel Chișinău din 13.11.2008. Cu decizia menționată a făcut cunoștința la data de 23.04.2010.

Indică reclamantul că, cît dispozitivul deciziei pronunțate de Curtea de Apel Chișinău din data de 13.11.2008, atît și decizia, nu corespunde cu cel pronunțat, și anume, este menționat că încheierea Judecătoriei Botanica din 08.07.2008 se menține integral.

La 03.05.2010 a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de revizuire a deciziei Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 13.11.2008, care a fost respinsă prin încheierea din 14.07.2010.

La 13.08.2010 a depus recurs împotriva încheierii menționate, care prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 ianuarie 2011 a fost respins.

Menționează reclamantul că în motivarea deciziei Curții Supreme de Justiție este indicat că într-adevăr, dispozițiile art. 50 alin. (3) CPC au fost aplicate eronat și neîntemeiat în privința lui Vsevolod Țurcan, iar instanța de apel nu a dat apreciere corespunzătoare acestui fapt.

Astfel, reclamantul consideră că, prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 08 iulie 2008 și decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2008 în partea ce ține de menținerea încheierii din 08.07.2008, sunt neligitime și neîntemeiate. Indică reclamantul că, Judecătorul Balan Gheorghe nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor indicate în cererea de recuzare, mai mult ca atît a aplicat prevederile art. 50 alin. 3 CPC RM, norma exclusă din legislația în vigoare, urmărind intimidarea acestuia.

A mai indicat reclamantul că, argumentul invocat de instanța de apel pentru menținerea încheierii Judecătoriei Botanica din 08.07.2008 este lipsit de suport legal, nu este bazat pe motive suficiente și relevante, deoarece Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău la data emiterii deciziei din 13.11.2008 ar fi cunoscut despre existența probelor respective și urma să caseze încheierea Judecătoriei Botanica din 08.07.2008 ca ilegală, deoarece este bazată pe o normă exclusă din Lege.

Reclamantul invocă că, prin amendarea ilegală, a fost prejudiciat, fiind avocat în fața la mulți colegi a fost impus să-și demonstreze nevinovăția și ilegalitatea amendării, fiindu-i știrbită și imaginea de avocat, i-au fost cauzate suferințe psihice care au dus la o stare de stres și tensiune neuropsihică.

Solicită reclamantul încasarea din contul Ministerului Finanțelor în beneficiul său:

- prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei;

- a sumei care va fi stabilită de executorul judecătoresc pentru încetarea procedurii de executare pornite în baza încheierii Judecătoriei Botanica din 08.07.2008, care va fi prezentată;

- prejudiciul material, care va fi prezentat la ședințele de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 noiembrie 2011 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan Vsevolod către

Ministerul Finanțelor, Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la repararea prejudiciului moral și material cauzat în rezultatul aplicării amenzii ilegale, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012 a fost respins apelul declarat de Țurcan Vsevolod, a fost menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 noiembrie 2011.

La 30 iulie 2014, Țurcan Vsevolod a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, completându-l la 02 septembrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012 pronunțând o nouă hotărâre privind admiterea integrală a acțiunii sau restituirea pricinii spre rejudecare. Solicită recurentul repunerea cererii în termen de recurs.

În motivarea recursului, reiterând temeiurile de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a invocat că instanțele superficial au examinat cauza civilă respectivă, fără a intra în esența pricinii, nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele pricinii, au aplicat greșit prevederile dreptului material și procedural.

Mai indică recurentul că, instanțele inferioare urmau să aplice analogia legii și analogia dreptului, or, legislația civilă în vigoare nu reglementează raporturile apărute în astfel de circumstanțe. Menționează recurentul că cu decizia Curții de Apel Chișinău din 28.11.2012 a făcut cunoștință la 01.08.2014.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, *recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.*

Avînd în vedere faptul că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe ce ar confirma momentul comunicării recurentului a deciziei integrale decît invocarea acestuia că a făcut cunoștință cu deciziei instanței de apel din 28.11.2012 la 01.08.2014 (din cererea de recurs), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Țurcan Vsevolod nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Țurcan Vsevolod ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Țurcan Vsevolod se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii:

Maria Ghervas

Ion Druță